

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

MAANDAG 19 JULIJ 1875

Ingezonden Stuk.

Mijnheer de Redacteur!

Hebben we in ons stuk van 10 Julij ll. ons hoofdzakelijk bepaald tot de eerste advertentie van den heer *Hoogerbrugge*, zoo is dit volstrekt niet daaraan toe te schrijven, dat de tweede onaantastbaar is, maar aan ons streven, zoo kort mogelijk te zijn.

We stellen ons nu tot taak, ook de tweede eens op de proef te stellen en te zien, of die ook beter het licht kan verdragen.

De heer *H.* zegt onderanderen: "onbillijk zoude ik het noemen, indien men het eenige liberale lid, dat dit jaar moet aftreden, buiten sloot en daartegen waarschuwen ik nogmaals mijne geestverwanten. Ik pleit niet voor personen maar voor rigting." Die 't begrijpen kan, begrijpe 't; *wij* bekennen volmondig: "'t gaat ons te hoog, of 't ligt ons te diep'" De heer *H.* wil een liberaal doen herkiezen, niet om de *persoon*, daarvoor pleit hij niet, maar om de *rigting*. Dus treedt de heer *H.* hier op als kampvechter voor liberalisme? Dat kunnen we niet gelooven en gelooven we 't niet dan wordt ons die zin zoo duister, o zoo duister! en we lezen verder in de hoop licht te zullen krijgen. We nemen intusschen acte van dat: "Ik pleit niet voor personen, maar voor rigting" en vervolgen moedig onzen weg tot we lezen: "Ik begeer mijn mandaat dan alleen verlengd te zien, als ik kan optreden voor 't belang van 't algemeen en niet uitsluitend voor eene partij of rigting." Nu wordt het stik donker; de heer *H.* pleit niet voor personen, maar voor *rigting*; hij wil zijne plaats in den Raad niet behouden voor eene *rigting*; ziet iemand den weg, om, in deze of gene *rigting*, die woorden van den heer *H.* met elkaar in overeenstemming te brengen? *Wij* bekennen onze onmagt in dezen en vreezen wel, dat die taak zelfs den heer *H.*, die toch zoo *diepzinnig* schrijft, een weinig zwaar zou vallen; dat zou echter niet zoo heel erg wezen, er zijn er wel meer, die zich wel eens voorbij hebben gepraat.

Als de heer *H.* verder zegt, dat hij in 't rechte spoor is, dat hij regt voor allen wil, dan denken we er niet aan, hem tegen te spreken, want het heeft allen schijn, dat hij met zijne goede hoedanigheden zelf nog al zoo tamelijk op de hoogte is; wenschelijk zou 't voor hem zijn, dat alle Smilders zoo over hem dachten. Nu dat niet zoo is, aan wie de schuld? Wordt de heer *H.* niet genoeg gewaardeerd, of overschat hij zijne eigene deugden? 't Laatste is niet onmogelijk. Een laag denkbeeld van zich zelven heeft hij ten minste niet, wat ook al uit het volgende blijkt. Op partijvorming in den Raad heeft hij zich niet toegelegd, daarvan komt het dan ook, dat hij 't niet altijd met zijn geestverwanten eens was; dus - had de heer *H.*, maar gewild - had hij 't er maar eens op *toegelegd*, dan stond hij in den Raad aan 't hoofd eener partij.

Die verklaring moge *waar* zijn, ofschoon wij niet gelooven, dat al zijne geestverwanten hem den veldheersstaf zouden toevertrouwen, *nederig* is ze zeker niet.

't Spijt ons wel, dat we de notulen niet bij de hand hebben, om den heer *H.* in zijn ijver voor 't onderwijs te bewonderen. Nu we dat niet kunnen nemen we vooreers afscheid, na hem nog te hebben verzekerd, dat hij het waarschijnlijk niet aan de gunst van andersdenkenden zal hebben te danken zoo hij herkoozen wordt, ook al had hij niet zijn afkeer daarvan te kennen gegeven.

Smilde, 16 Julij '75.

F.

Voor den Gemeenteraad te Smilde vestigen eenige kiezers te Bovensmilde de aandacht op:
H.P. Sikkens te Bovensmilde,
op wien zij hunne medekiezers uitnoodigen te stemmen.

Correspondentie.

Wij ontvingen een dichtstukje van *Jan de Vrije*, gerigt aan de liberalen te Smilde, dat tamelijk duister is.

Het laatste vers, 't welk dunkt ons zegt wat de overige doen vermoeden, luidt aldus:

Waakt dan en werkt, toont wat ge kunt,

Staat pal in dezen strijd!

Uw lot is in uw eigen hand,

't Zij *eer* of *oneer*, *roem* of *schand*,

Dus vrienden op! ten Strijd!

Een ander verkiezings-artikel uit Smilde bevat uitdrukkingen, die de plaatsing verhinderen.